

Advertenties: 30 cent per regel. Tusschen tekst 25 % verhooging. — Bij contract belangrijke reductie

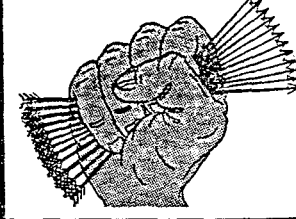
Verschijntelken Donderdag

ORGaan VAN HET NATIONAAL VERBOND

P O R

PLICHT ORDE RECHT

ONDER REDACTIE VAN J.C. SCHRÖDER (BARBAROSSA)

Abonnementsprijs voor alle plaatsen in Nederland: één gulden per kwartaal, bij vooruitbetaling

Afzonderlijkenummers 9 ct.

BUREAU NATIONAAL VERBOND „P.O.R.“: HEERENGRACHT 231 - AMSTERDAM-C. - TELEF. 48563 - GEM. GIRO 0 80 - POSTGIRO 93375 — BUREAU REDACTIE: KEIZERSGRACHT 215 — TELEF. 42600

DE VUIST OP DE DEUR!

Aan hen die zichzelf kunnen en durven zijn!

De vuist op de deur — zoo zijn wij den verkiezingsstrijd begonnen en met de vuist beukend op de deur, zetten wij hem voort. De kracht waarmee onze vuist is neergekomen, heeft ons volk doortrilt en wat geen enkele partij gelukt is, is ons gelukt — wij hebben in enkele weken tijds het Nederlandsche volk gewekt en tot klaar besef gebracht van den wanhopigen toestand, waarin het verkeert.

Wij overdrijven niet als wij zeggen dat zonder den oproep van het Nationaal Verbond Plicht-Orde-Recht alles bij het oude zou zijn gebleven. De groote partijen, veilig achter de verschansing van hun vaste zetels, hebben er het grootste belang bij, dat er zoo weinig mogelijk verandert. Het ging tot dusver immers zoo prachtig als men het maar hebben kon! De buit was verdeeld, men verdrong zich niet al te zeer aan de staatsruif, de „vrijgestelden" hadden hun zetels, met het vaste inkomen en, dank zij de „cumulatie", een zeer behoorlijk inkomen, straks nog de lieve lijfrente in den vorm van het pensioen aan het Kamerlidmaatschap verbonden en de heeren partij-leiders — konden zij het op deez' aarde ooit beter verlangen, zij, de dictators in de „Evenredigheid"!

„Mein Liebchen was willst du noch mehr!" Men sukkelde voort alsof er niets wezenlijks veranderd was in den gang der tijden. Men speelde het politieke spelletje verder al zakten

gen begrepen zijn en hoe ons optreden het hart van ons volk gewonnen heeft.

De eer daarvan geven wij niet alleen aan onze ijverige en geestdriftige werkers. Zij vonden een gunstigen bodem, rijp om te bewerken en vrucht te dragen dank zij de verregaande partij-zucht der regeerende partijen, dank zij het steeds onbetekenender worden der volksvertegenwoordiging.

Het Nationaal Verbond P.O.R. is op het goede oogenblik opgericht, heeft daardoor terstond wortel geschoten in breede lagen van ons volk en op beslissende wijze het goed recht van zijn bestaan bewezen.

Wij wenschen hier allermint aan persoonsvergoding te doen doch dit eene willen wij wel zeggen: wie *Adolf Bruinsma* in dit kort tijdsbestek, sinds hij het initiatief nam tot oprichting van de P.O.R., aan het werk heeft gezien, is er van overtuigd, dat wij geen beteren aanvoerder hadden kunnen kiezen. Heel de organisatie berust in zijn handen en als hij op onze eerste deputaten-vergadering kon verklaren: „de machine loopt gesmeerd, de interne dienst klopt", dan is het geheel aan zijn onvermoeid werken te danken.

Ook hier heeft hij weer getoond welk een machtig organisator hij is, hoe hij vertrouwen weet in te boezemen aan zijn medewerkers en hoe hen te bezielen. Met zulk een aanvoerder,

gelooven, dan zouden zij den arbeider den hemel op aarde brengen. Om toegang tot dit aardse paradijs te verlangen, moest hij zich eerst organiseren. De massa moest tot een leger groeien, de horde tot een gedisciplineerde strijdmacht. Het getal werd de Godheid!

Men verblindde de arbeiders met cijfers. Groei en nog eens groei van alle kanten. Al weer twintig procent vooruitgegaan bij verleden jaar, al weer zooveel leden meer, al weer zooveel meer gulden in de kassen!

Schuchter vroegen enkelen: „Wat hebben wij voor al die cijfers gekregen?" En dan sloegen de leiders zich op de borst en gaven nieuwe cijfers, nog weer hoogere, en getroost ging de vrager naar huis. Het cijfer had al weer gezegevierd.

De massa zelf kon natuurlijk niet regeren. Men moest dit overlaten aan de „vertrouwensmannen". De democratie had den onafhankelijken afgevaardigde gekend, die volgens eer en geweten zijn stem uitbracht, het socialisme brak daarmee en zond zijn „ambtenaren" naar de volksvertegenwoordiging, zijn „sujetten" zijn „marionetten" die te knikken hadden en te buigen zooals de massa dat begeerde.

Men gaf hoog op van zijn invloed in overheidskringen. Al weer werd hevig met cijfers gewerkt. Een kwart van de volksvertegenwoordiging ons, een derde van dien of dien Raad door ons bezet! En men wierp zich vol vuur op voor de belangen van die arbeiders die in dienst waren van de overheid. Men schiep zoodoende een bevoorrecht kaste die, om het woord van een socialistischen leider te gebruiken, „woonden als op een eiland". Zij hadden hogere loonen dan de meerderheid der

volk iets anders, iets beters verlangt. Het wil niet langer geleid worden door baantjes-gasten, door benzen, die zich genoegelijk schurken in hun zetels, het verlangt daden, daden van mannen die geen groote woorden gebruiken, maar doen; en daarom is het zulk een verheugend teken, dat het arbeiders-element in het Nationaal Verbond P.O.R. in enkele weken tijds zoodanig is aangegroeid, dat wij zonder eenige overdrijving kunnen zeggen: wij zijn niet alleen een partij van middenstand en platteland, maar ook de partij van den goedwillenden arbeider, die werken wil en voor wien wij werk zullen vinden, want werk ligt er; het is slechts een kwestie van organisatie, het tot den arbeider te brengen. En dat dit organiserend werk geschiedt zal, indien gij, arbeiders, hen daartoe in de gelegenheid stelt, daarvoor staat de naam van *Adolf Bruinsma* u borg!

De Nationale Eenheid, onder de vleugelen van Plicht-Orde-Recht is geboren. Aan u allen, haar tot een kracht te maken tot welzijn van land en volk!

DE AANKOOP VAN HET LANDGOED „DE HOOGHE VELUWE"

Waarom zijn wij niet allemaal Kröllers

Het blijft met het wetsontwerp tot aankoop van Kröllers bezit, een wonderlijke geschiedenis. De regeering stelt hierbij op den voorgrond: steun aan de boomkwekerij. Met vakkennis bekijken is dit een wassen neus. Want zou men de

partij-leiders — konden zij het op deez' aarde ooit beter verlangen, zij, de dictators in de „Evenredigheid“!

„Mein Liebchen was willst du noch mehr!“ Men sukkelde voort alsof er niets wezenlijks veranderd was in den gang der tijden. Men speelde het politieke spelletje verder al zakten de talenten der spelers steeds verder beneden peil en het stuk dat de moeite waard was om aan te zien zoolang er nog „sterren“ aan het spel deelnamen, trok niemands aandacht meer en dit was juist wat de partij-leiders noodig hadden.

„Vooral geen slapende honden wakker maken“, hoorden wij eens een doogerookte politicus zeggen.

Maar nu zijn de honden wakker, de crisis heeft ze wakker geschud en hoogst verwonderd staren de partij-leiders om zich heen en vragen zich verbaasd af wat de menschen toch beziet met al hun partijen en partijtjes.

Maar begrijpen zij dan niet, dat het enkel en alleen hun schuld is dat de kiezers niet meer gelooven in hun schoone beloften, in den schoonen schijn waarin zij zich om de vier jaar hullen om daarna weer in het duister te treden van hun armzalig partij-geknoei?

Zijne Majesteit de Kiezer heeft dan weer afgedaan en wordt in de rommelkamer bij de stoffige requisieten van hoogdravende beloften opgeborgen!

Maar dat is nu allemaal uit. Middenstanders en plattelanders, arbeiders en niet-arbeiders hebben zich jaar in jaar uit laten vierendeelen door de groote partijen en nooit hebben de geknevelden begrepen tot welk een kracht zij in staat zijn als zij slechts gezamenlijk optrekken. Zij voelen thans wat al de heerlijke beloften der politici waard zijn voor hun belangen, zij begrijpen dat het „over u maar zonder u“ uit moet zijn en zij zelf moeten optreden en zich niet langer als „oud vuil“ in een hoek moeten laten vegen. Als er gebezemd moet worden, en er moet „schoon schip“ gemaakt worden, dan willen zij niet meer bijeen geveegd worden maar liever aan het andere einde van den bezem zijn, zelf de hand aan den steel hebben om zelf de richting te bepalen waarin geveegd en wat er opgeveegd moet worden!

Het Nederlandsche volk daartoe te hebben gewekt, is het werk geweest van ons Nationaal Verbond en als „P.O.R.“ in de enkele weken dat het bestaat, reeds tot een populaire uitdrukking geworden is, bewijst dit hoe juist onze bedoelin-

gen regeering kon verklaren: „de machine loopt gesmeerd, de interne dienst klopt“, dan is het geheel aan zijn onvermoeid werken te danken.

Ook hier heeft hij weer getoond welk een machtig organisator hij is, hoe hij vertrouwen weet in te boezemen aan zijn medewerkers en hoe hen te bezielen. Met zulk een aanvoerder, met zulk een organisatie, met zulke medestanders, gaan wij de laatste fase van de verkiezingen vol moed en strijdust in, overtuigd dat het goedwillende deel van ons volk als één man achter ons zal staan.

Onze vuist is op de deur neergekomen en de slag trilt na in de harten van allen die, eindelijk bevrijd van partijdwang, zich zelf kunnen en durven zijn!

Tegen het Socialisme Vóór de arbeiders!

Van niemand minder dan Troelstra is het gezegd: „de stemmen moeten niet langer geteld worden, men moet ze wegen“, een uitlating die bewijst hoe de groote sociaal-democratische leider tot het inzicht was gekomen dat de regeering der massa niets goeds kan brengen en dat, wil de menschheid eenigen vooruitgang boeken, zij luisteren moet naar de stemmen die gewogen zijn en niet naar de stemmen die geteld zijn.

De bittere ervaring leert dat Troelstra gelijk had. Op alle fronten heeft de democratie die eenmaal als het geneesmiddel voor alle maatschappelijke kwalen beschouwd werd, de sociale „Haarlemmer-olie“, gefaald. Zij heeft haar plicht gedaan en het zou dwaasheid zijn dit te ontkennen. Zij heeft tal van uitwassen weggenomen die den maatschappelijke groei in den weg stonden en zoolang zij „gezonde“ democratie bleef, kon men haar rangschikken onder de bewegingen die strekten tot heil van allen die onder haar wetten en bepalingen hadden te leven en te arbeiden.

De democratie vergroeide echter tot socialisme en verloor daarmede haar karakter van algemeene beweging en werd tot eene die een bepaald klasse-karakter kreeg. De arbeider werd niet meer beschouwd als een deel van het geheel, hij werd tot voorwerp van bijzondere zorg, hij werd het troetelkind want vergeet ook dit niet, zijn duizenden stemmen teiden.

Indien men de socialistische leiders mocht

woordigen ons, een derde van dien of dien Raad door ons bezet! En men wierp zich vol vuur op voor de belangen van die arbeiders die in dienst waren van de overheid. Men schiep zoodoende een bevoorrechte kaste die, om het woord van een socialistischen leider te gebruiken, „woonden als op een eiland“. Zij hadden alleen dan de meerderheid der werkers, zij hadden verschillende toelagen, zij hadden reglementen en bepalingen, zij pleegden overleg met de overheid omtrent loon en arbeidsregelingen en zij hadden bovendien dat ééne groote voorrecht — zij waren beschut tegen den geeset die miljoenen arbeiders teisterde tegen de werkloosheid!

En de overige arbeiders, wat heeft het socialisme hen gebracht? Het gebral der leiders is gestorven, de machtigste socialistische partij ter wereld, de Deutsche, ligt machteloos ter aarde, vijftien jaar lang had zij gelegenheid in het land van Marx haar theoriën tot praktijk te brengen en wat waren de vruchten? Niet anders dan dat de vertrouwensmannen zich nestelden in de goed betaalde baantjes, de buit voor de overwinnaars! En talrijk waren de schandalen waarin socialistische bestuurders betrokken werden. Corruptie tierde welig en het socialisme dat een zegen zou zijn, werd tot een vloek.

Begrijpt gij thans, Nederlandsche arbeiders, hoe het gekomen is dat de Deutsche Nationaal-Socialistische partij in enkele jaren tot zulk een machtige organisatie groeide, tot een prijs van miljoenen? Het socialisme heeft geen enkele zijner beloften gehouden, en niet alleen in Duitschland.

Hoe staat het bij ons? Ook hier te lande hebben de leiders zich in goed betaalde baantjes genesteld; ook hier te lande spreekt men van de „politiek der bonzen“, die een macht vormen waarop al wat het directe eigenbelang niet raakt, te pletter slaat.

De arbeider die zich aansloot bij zijn vakgenooten die zich organiseerden tot een vakvereniging, zag zich ingedeeld in 't leger der sociaaldemocraten, ook al stond hij afwijzend tegenover deze beweging, en verpletterend werd het cijfer der aangeslotenen. Maar bij al deze „hoera“-cijfers vergat men één ding: dat het aantal ontevredenen in en buiten de beweging groeide en aanwies tot een getal, dat ook „verpletterend“ genoemd kan worden.

Steeds meer teleurgestelden keeren zich van het socialisme af, men voelt dat deze beweging over haar hoogtepunt heen is en het arbeidende

Waarom zijn wij niet allemaal Kröllers

Het blijft met het wetsontwerp tot aankoop van Kröllers bezit, een wonderlijke geschiedenis. De regeering stelt hierbij op den voorgrond: steun aan de boomkwekerij. Met vakkennis bekeken is dit een wassen neus. Want zou men de boomkweekers over geheel Nederland van hun overproductie af willen helpen, dan kan men wel 2000 H.A. volpoten en dan is er nog te veel. In Limburg en Brabant zijn ook zeer veel boomkwekerijen, welke grof goed kweken en rozen, deze worden niet genoemd. Hebben die menschen geen recht op steun? In de Betuwe, het land van Maas en Waal, in Zeeland, kweekt men veel vruchtboomen, ook een waardeeloos artikel. Worden deze kweekers genoemd? Verder zijn in het Noorden van ons land nog groote en kleine kwekerijen, ook deze schijnen geen kans te krijgen. En dan — koopt men een landgoed voor p.l.m. f 3000.000.— om de kweekers te kunnen steunen of... de familie Kröllers? Indien men het geheele bedrag ter beschikking der kweekers stelde en bijvoorbeeld hen noodzaakte hun bedrijf te verkleinen tot de grootte in 1920 en hun overproductie verbrandde, zouden zij een beteren prijs voor de overgebleven artikelen krijgen en kwam men met f 2000.000.— al een heel eind, misschien bleef er nog wel over. En werden er honderden kweekers geholpen, die bij aankoop van de „Hooge Veluwe“ geen kans krijgen. Daar is de productie veel te groot voor. Veel belastingbetalers ergeren zich aan dit noodeloos geldverspillen en de P.O.R. zal niet krachtig genoeg kunnen protesteeren tegen dit wetsontwerp, dat uit de lucht is komen vallen, ingediend werd door een zoo goed als overleden regeering en waaromheen zich veel duistere punten verzameld hebben, die opheldering behoeven. De indruk bij het Nederlandsche volk verwekt, is eenvoudig deze, dat de regeering, bij het scheiden der markt, een der „vriendjes“, die met een geduchte strop zit, nog even heeft willen helpen en de kiezers zullen goed doen, zich straks te herinneren, welke regeeringsfiguren en welke partijen aan dit miljoenen-spelletje hebben meegedaan. Indien hier niet stevig geprotesteerd wordt, worden er eenige miljoenen weggeschonken, terwijl een paar millioer middenstanders, plattelanders en arbeiders, als zij om werkelijk afdoenden steun komen, worden afgepoeierd met den doodoener: er is geen geld.

Ach, waren wij maar allemaal „Kröllers“!...

STEMT **ADOLF BRUINSMA**
Lijst 31, NO. 1

D. W. BRAND'S
37ste EFFECTENVEILING
DINSDAG 9 MEI 1933
zal gehouden worden op
25 April 1933
Keizersgracht 215 - Amsterdam - C.

1. Erkennning van Overheidswege van het algemeen belang van instandhouding eener sterke Middelenstandsklasse. Benoeming Minister en eiliching special Departement voor de be- hartiging van Middelenstandsbelangen. Bevoerdig van benoeming van Wetouders voor den Middelenstand in de grotere steden.

2. Geen Staatsbemoeing met en oprichting van alle Gemeenbedrijven, die niet beant- woorden aan het doel, om de bevolking op betere en goedkoopere wijze te bedienen, dan dit door particulieren zou kunnen geschieden.

3. Bescherming en bevordering van het Nederlandsch fabriekat. Verbod aan alle Over- heids-lichamen om zonder overleg met de Regeering buitenlandsch fabriekat te bestellen of te gebruiken.

4. Maatregelen tegen de verdrinking der bonafide winkeliers door de praktijken der groote Warenhuizen, Eenheidsprizen-winkels en Coöperaties.

5. Oprichting van een Rijks Middelenstands-credietbank voor crediten aan den kleinen Middelenstand.

6. Stien aan behoefte Middelenstanders.

7. Verlanging der huren door verlaaging van lasten op de onroerende goederen.

8. Beperking van ongeschiedde toename van het aantal winkels, Koffiehuizen en Restau- rants, vooral in de nieuwe wijken der groote steden.

9. Verbod van vliegende winkels van aannemen van leugenaachtige uitverkoop en betoefing van oneerlijke concurrentie. Maatregelen tegen het cadeau-stelsel, dat in vele gevallen ontwaard is in een gewone loterij.

10. Verbod van het Overheids-personeel om werk te verrichten na hun achturigen werk- dag in concurrentie met middenstand en klein-industrieel.

11. Begunstiging van Staatswege, bij het aanstellen van Nederl. werkheden in alle be- driven. Voorkeur voor Nederlandsche kunst en kunstenaars.

12. Ophffing of sterke vermindering van belastingen die buiten de gewone belastingen om, speciaal drukken op den handelrijvenden en industrieelen Middenstand. Verlaaging van Fabriekeken.

13. Verbod van coöperatieve Winkelhuzen, Gemeentewinkels en Gemeentelijke Inkoop- centrales, die aan het doel om soelder en goedkoper te zijn dan particulieren, niet beantwoorden.

14. Bevoerdiging waar mogelijk van het particulier initiatief.

De heer Bernhard sprak als volgt:

Landgenooten!

Nog enkele dagen scheiden ons van den groot- ten dag, de dag waarop de beslissing zal vallen op ons land in de komende jaren door een Rechtsch, een Linksch of een Middenstandsch- bestuur zal geregeerd worden.

De uitslag ligt nog in het duister en over- stroomd zult gij kiezers worden met propaganda- stroom tal van partijen, die U onder schoone leu- zen tot zich willen trekken.

Ook ik ben tot U gekomen, maar niet om met grote woorden mijn programma te ontvouwen. Dit is kort en omval slechts drie zaken:

P. O. R.

Wie van U allen kan niet voor Plicht, Orde en Recht zijn?

Mijne Heeren, ik heb geen programma, maar ik heb achter mij een arbeidsveld van meer dan 20 jaar, en al dien tijd heb ik er op gewezen en gehamerd, dat er Plicht, Orde en Recht moet komen in de financiële wereld, en ik mag er wel aan toe voegen: in vele gevallen met succes. Reeds 20 jaar strijd ik voor den belang, den spaarder, den middenstander, die ik dag in dag in alle kanten duizenden malen genoemd, tot- in alle kanten duizenden malen genoemd, tot- dat de pers, die ten dienste van het groot-kapit- gelden tot zich lokken.

Gij kent mij hoop ik, voldoende, mijn naam is in al die jaren van mijn werken en streven voor de belangen der Sparenders en Middenstanders, met het zoot gefluit van een vogelaar Uw epara- tieren tot zich lokken.

Middenstand en Pletteand hiden harden nood te hinduzenden werklooze arbeiders met hen. De eenigen, die geen ontbering kennen, die geen „crisis-salictioffers" zijn, zijn de betaalde partij- leden, die alle belang hebben bij een voort- dueren der bestaande toestanden. Met een op- wekking toe te treden tot het Nationaal Verbond en te stemmen op

LJST 31

bestoet de heer Adolf Bruinma zijn langdurig toegesjuchte rede.

Er ontstond een korte gedachte-wisseling. Een der aanwezigen meende dat alle leed ge- leden zou zijn als niemand meer dan 2 uur per dag werkte, na welke woorden hij vermeld in elkaar zakte. Een ander meende dat de Midden- stand de arbeidende klasse steeds heeft uitge- buit, waarop deze spreker vroeg: wie dan toch maar al die sociale voorzettingen ten bate van den arbeider betaalt en of soms de Middenstand heeft te nemen, doch deze debater moest toe- geven, dat het tegenwoordige stelsel getaald heeft, waarop onze spreker hem uitnodigde tot

machines gebruikt.

worden uitgevoerd terwijl men thans een paar Er zijn vele werken die door arbeiders kunnen aangeleggen van wegen is het precies hetzelfde. men in te grijpen, en ook met het onderhouden en ven, dan zeggen wij: De Regeering had hier die- en in een paar jaar moeten worden afgeschre- te zijn, toch renteloos moeten staan te verroesten voor kostbare machines die na eenmaal gebruikt verdienen terwijl thans dit geld wordt uitgegeven zulke werken eerlijk hun brood hadden kunnen neer wij zien dat duizenden en duizenden aan techniek, die vernuftige uitvindingen, maar wan- achternutiging. Wij bewonderen de moderne ders, stien moet ontvangen. Wij zijn niet voor Machines doen hier het werk, terwijl gij, arbe- der, stien hetwelk dan blijkt een arbeider te zijn, geweldige machines on hier en daar een klein zoals de Zuidzee, dan ziet men daar overal waarden, waarborgend een behoortijk levenspil. Wanneer wij grote werken zien uitvoeren, anderen kant door behoortijk arbeidsvoor- door den goeden wil der arbeiders, aan den dienen onmogelijk te zijn. Aan den eenen kant tusschen werkmans en werkgevers. Stellingen Arbeid voor allen. Alleen goede gezindheid eigen ik.

nog altijd als een zegen. Want wie weet wat het zeggen wil lelijk te loopen, zal het met mij eens zijn, dat dit ledig loopen nu ikend is voor

en sprak er zijn voldoende over uit, dat er tal- rijke belangstellenden waren opgekomen. Aller- eerst werd thans het woord interessante uiteen- zetting gaf over de financiële toestanden in Nederland (voor nadere bijzonderheden zie men het uitvoerig verslag van de rede des heeren Bernhard).

En hartelijk applaus van den aanwezigen volgde waarop de Voorzitter vroeg welke aan- wezigden nog over het gesprokene het woord ver- langde. Een der aanwezigen, kennelijk een aarhaenger van een der linksche partijen, vroeg daarop het woord en betoogde, dat het artikel, voorkomende in de laatste courant de P. O. R., betreffende de zaak Smevilt op onwaar- held berustte. Volgens hem was het Nationaal Verbond een Fascisten-Partij, welke in geen ge- val de belangen van de arbeiders op het oog had. Zoals het gewoonlijk met deze sprekers gaat, maakte ook deze spreker van de hem verteende in geschreeuwe en gezwaam.

De heer Bruinma wist hem echter met veel tact en vastberadenheid in het goede spoor te houden en terwijl er uit de zaal tegen zijn poging waarderlijkheid te stichten, teekenen van afkeu- ring geuit werden, moest hij met zijn staart tus- schen zijn beenen afstrijpen.

Hierna nam de heer Adolf Bruinma onder ademoelste stille het woord.

Ik ben, zoo ving spreker aan, naar de hoofd- stad van Friesland gekomen op uitnodiging van Volk, dat altijd zoo bezongen wordt om zijn goede en speciale hoedanigheden. Het was hier in 1860 dat mijn vader geboren werd en het was in 1880 dat hij, geen brood kunnende vinden, naar Amsterdam is vertrokken. Niemand behoeft mij te vertellen wat het zeggen wil op het plat- land van Friesland te moeten wonen of in een van die vele kleine stipjes te moeten huzen. Reeds toen gold het spreekwoord

ORA ET LABORA (bid en werk),

maar deze spreuk alleen brengt ons niet verder en daarmee kunnen wij ons gezin niet voeden. Er waren destijds diep treurige toestanden. Het loon van een volzigen metselaar bijv. was f 12 per week en een timmerman verdiende f 10.20. Daarna kwam er ophefing in den landbouw. Het mekeldrijf kwam tot bloei, de vestapel werd veranderen ten goede. Maar nu, sinds 1928, dreigt wederom een inzinking. Een inzinking die voor Friesland wel eens noodlottig zou kunnen worden. En de regeering gaat ons daarin voor. Steeds drukt zij de loonen om maar terug te Het is de ommacht der groote partijen om hier actief in te grijpen die ons de handen ineem en, dan zeggen wij: De Regeering had hier die- ven, dan zieën staan en met elkander heeft doen vormen het Nationaal Verbond, Plicht, Orde, Recht, één Verbond, één Eenheid.

Wanneer wij dan zien hoeveel partijen er thans voor de a.s. Kamerverkiezingen zijn ge- vormd, zal men zich onwillkeurig afvragen:

Onze sprekers aan het woord!

Succesvolle vergaderingen in Leeuwarden, Groningen en Middelburg

Onze lijststaanvoerder, **Adolf Bruinsma**, heeft, zooals op onze eerste Deputaten-vergadering was aangekondigd, het vuur geopend te Leeuwarden, waar hij sprak met den heer **F. J. Bernhard**.

De vergadering te Leeuwarden

Men schrijft ons vandaar:

Onze eerste vergadering hebben wij in Friesland's Hoofdstad gehouden. De hoofdstad van het aan natuurschoon zoo rijke Friesland en waar men nog talrijke bewijzen vindt van de machtige positie welke de vrije Friezen zich wisten te veroveren en te handhaven. De vergadering werd gehouden in „De Groene Weide” tegenover de Oldenhove. Eerst des middags om half 2 was een bijeenkomst uitgeschreven welke vooral door de plattelanders uit den omgeving van Leeuwarden bezocht was. De heeren **Adolf Bruinsma** en **Bernhard van Amsterdam**, naar Leeuwarden gekomen, zetten het aandachtig luisterend gehoor uiteen, op welke basis het Nationaal Verbond „Plicht, Orde, Recht” is opgebouwd en welke ideeën dit verbond naar voren brengt.

Vriendschappelijk werd over een en ander gediscussieerd en toen de bijeenkomst werd opgeheven onder langdurig applaus der aanwezigen, deden velen toezegging des avonds op de vergadering wederom te zullen verschijnen, aangezien men van de gezonde ideeën, welke door het Nationaal Verbond naar voren werden gebracht, nog wel nader wenschte te hooren.

Des avonds.

Bij aankomst aan de vergaderzaal „De Groene Weide” stonden reeds velen menschen in groepjes hevig te discussiëren en toen de vergaderzaal voor het publiek werd toegankelijk gesteld, was zij al heel spoedig geheel gevuld.

Precies op de vastgestelde tijd, half negen opende de Voorzitter met een woord van hartelijk welkom tot de aanwezigen, de vergadering en sprak er zijn voldoening over uit, dat er talrijke belangstellenden waren opgekomen. Allereerst werd thans het woord verleend aan den heer **Bernhard**, die een zeer interessante uiteenzetting gaf over de financiële toestanden in Nederland (voor nadere bijzonderheden zie men het uitvoerig verslag van de rede des heeren **Bernhard**).

Een hartelijk applaus van den aanwezigen volgde waarop de Voorzitter vroeg welke aanwezigen nog over het gesprokene het woord verleende. Een der aanwezigen, kennelijk een

waren er geen partijen genoeg? En het antwoord moet dan daarom zijn NEEN, want wat hebben de groote politieke partijen gedaan om ons uit het moeras te helpen? Het is juist daarom, dat er thans een ander geluid moet gehoord worden en dit is de schuld van de groote partijen zelf die in de afgelopen jaren in het werk der regeering geen behoorlijke verdeling hebben kunnen vinden. Voor ons klein Vaderland dreigt een tijdperk van verval.

Wij willen onder onze vanen vereenigen allen die niet trevreden zijn met den tegenwoordigen gang van zaken en zij allen, van uiterst links tot uiterst rechts, kunnen langs ordelijke lijn bij ons Verbond aansluiting vinden.

Gij ziet in de vaandels der groote partijen geschreven: „Meer Steun, Meer voeding. Meer dit en meer dat”, maar men ziet er niet in:

WERK

en werk moet er komen. Wat schiet gij er mee op of ge f 12 steun krijgt? Gij kunt er beter f 20 verdienen. In ons devies staat

„Arbeid moet er komen”.

Niet maar steun geven, ook niet aan hen die toch niet werken willen. Arbeid beschouw ik

Ook is men in sommige steden niet gediend van arbeiders uit andere steden terwijl wij toch allen Nederlanders zijn en ons Nationaal gevoel ons zeggen moet, dat iedere Nederlander behoorlijk zijn brood verdienen moet. Iets anders zijn de buitenlandsche werkkrachten. Duizenden en duizenden buitenlanders worden hier te werk gesteld terwijl de Hollanders in het buitenland niet behoeven te komen en men hen eenvoudig weigert arbeid te geven.

Daarna komende tot het doel en streven van het Nationaal Verbond „Plicht-Orde-Recht”, zette spreker duidelijk uiteen welke beginselen ons Verbond tot grondslag heeft, dat het is een in het volk zelf opgekomen beweging, geen „persoonlijke liefhebberij” van een of meer menschen, die „tuk” zijn op de f 5000.— „schadevergoeding” en 't daaraan verbonden pensioen, wat blijkt uit onze kandidatenlijst, waarop slechts mannen voorkomen, die eigen zaken hebben en zoo overtuigd zijn dat het heele karakter onzer volksvertegenwoordiging moet veranderd worden, dat zij, ondanks hun drukke bezigheden niet gearzeld hebben, hun tijd en hun gaven voor het algemeen belang beschikbaar te stellen. Dat wij ons een partij noemen van midden-

De eischen van den middenstand

De Middenstand draagt op manmoedige, bewonderenswaardige wijze de zware lasten die men in dezen tijd op zijn schouders legt.

Steeds worden nieuwe Belastingen ingevoerd, welke noodzakelijk den Middenstand treffen. Daarnaast worden arbeidsbeperkingen aan den winkelier opgelegd.

Belastingen als precario, als de Brandverzekeringsbelasting enz. enz., wetten als de Winkel- en Zondag-sluiting, zijn alle tegen den soliden Winkelstand gericht, welke daardoor in steeds slechter positie komt tegenover de groote Warenhuizen.

Daartegenover stellen wij de 14 navolgende punten, welke uitvoering wij dringend voor de instandhouding van een krachtigen middenstand noodzakelijk achten.

Uitvoering van het navolgende programma is daarom dringend noodig, tot redding van den stand van Winkeliers en Klein-industrieelen:

1. Erkenning van Overheidswege van het algemeen belang van instandhouding eener sterke Middenstandsklasse. Benoeming Minister en stichting speciaal Departement voor de behartiging van Middenstandsbelangen. Bevordering van benoeming van Wethouders voor den Middenstand in de grootere steden.

2. Geen Staatsbemoeiing met en opruiming van alle Gemeentebedrijven, die niet beantwoorden aan het doel, om de bevolking op betere en goedkoopere wijze te bedienen, dan dit door particulieren zou kunnen geschieden.

3. Bescherming en bevordering van het Nederlandsch fabriikaat. Verbod aan alle Overheids-lichamen om zonder overleg met de Regeering buitenlandsch fabriikaat te bestellen of te gebruiken.

4. Maatregelen tegen de verdrinking der bonafide winkeliers door de praktijken der

het Nationaal Verbond P. O. R. toe te treden om gezamenlijk tot andere, betere toestanden te komen.

Ook bleek de debater voorstander te zijn van „Indonesië vrij”, waarop de heer **Adolf Bruinsma** hem aan 't verstand bracht dat „Indonesië vrij” niet anders beteekent dan: „Japan en Amerika en Engeland in Indië”, want op hetzelfde oogenblik dat wij Indië zouden vrijgeven, zouden Japansche en Amerikaansche oorlogsschepen naar de Indische wateren stevenen en spoedig genoeg hun kanonnen richten op de nu „vrije” Indiërs. Wanneer wij Indië willen houden, dan is dat niet alleen ons belang — 60.000 arbeiders in Twente die voor Indië arbeiden! om van vele andere takken van bedrijf maar niet te spreken, die alleen door en van Indië bestaan! — maar ook het belang van den Inlander, wien wij door onze zorgen een hoogere trap van beschaving hebben bij te brengen. In stede van „Indonesië vrij!” moet de leuze blijven: „Indië vaster dan ooit aan Holland!”

Langdurige toejuichingen barstten na deze woorden los.

De vergadering in Groningen.

Hier spraken Zaterdagavond voor een aandachtig gehoor de heeren **Adolf Bruinsma**, **A. van den Hoven**, **F. J. Bernhard** en **H. E. Dijken**.

Ook hier behaalden onze sprekers een volkomen succes. De heeren **Bruinsma** en **Bernhard** spraken in denzelfden geest als in Leeuwarden. De heer **Dijken** brak een lans voor het „Nationaal” onderwijs, gelijk hij het in ons sorgaan zoo welsprekend heeft uiteengezet en onze „plattelander” Van den Hoven boeide zijn gehoor door rake en pittige opmerkingen over het huidige regeeringssysteem en de bedreovende resultaten ervan.

Er volgde een onbeteekenende discussie, die door onze sprekers afdoende beantwoord werd.

De vergadering te Middelburg.

De Zeeuwen bleken niet minder toegankelijk voor het streven en de bedoelingen van het „Nationaal Verbond P. O. R.” dan de Friezen en Groningers. Er was veel belangstelling en ook hier oogstten de algemeene uiteenzettingen van **Adolf Bruinsma**, de financiële beschouwingen van **Bernhard** en de landbouw-inzichten van **Van den Hoven** veel bijval. Een rijkelijk applaus beelonden al de sprekers.

Deze week treden onze sprekers nog op: in Amsterdam, Zwolle en Arnhem, terwijl zij, bij het ter perse gaan van ons blad, zoo juist in Assen hebben gesproken.

Overal in den lande is de geest vaardig geworden en overal in den lande vinden onze sprekers een publiek, dat ontvankeijk is voor hetgeen het Nationaal Verbond „P. O. R.” biedt. En daarom:

Wat is het doel der Boerenbonden?

„Onze landbouw is sterk georganiseerd wat betreft de verzorging der bedrijfsbelangen, en de bestaande organisaties hebben op dit gebied veel gepresteerd. Zij hebben echter geen of zeer onvoldoende aandacht geschonken aan economische en sociale vraagstukken, die grootendeels hunne behartiging moeten vinden langs politieke weg. Daardoor is de landbouwende bevolking op dit gebied vrijwel ongeschoold en machteloos, zoodat zij een speelbal is der politieke partijen. Duidelijk komt dit uit in deze crisistijd. De oorzaak dat de landbouwende bevolking totaal onder den voet wordt geloopt, moet dan ook gezocht worden in het feit, dat de landbouworganisaties geen politieke macht achter zich hebben. Ieder zal dit kunnen begrijpen, wanneer hij ziet wat arbeiders en ambtenaren in dezen presteeren.

Dit kan ook voor de landbouwers veranderen, mits zij zich politiek meer invloed weten te verzekeren. Dien weg durven de bestaande organisaties echter niet op; zij vreezen daardoor de organisatie te schaden. Misschien hebben zij daarin gelijk.

Door de economische en politieke ongeschooldheid later de landbouwers zich door allerlei versleten leuzen uiteen drijven. Niettegenstaande velen den ondergang nabij zijn, laten zij zich toch wijsmaken, dat die leuzen meer waard zijn, dan het bestaan van hun gezin. Als deze houding niet zeer spoedig verandert, ziet het er voor ons platteland slecht uit.

Teneinde misverstand te voorkomen, zij opgemerkt, dat, waar gesproken wordt van versleten leuzen, daarmee geenszins bedoeld worden werkelijke beginselen, die wortelen in wereld- en levensbeschouwing. Deze kunnen door de voorgestelde actie echter niet worden geschaad.

Sommigen stellen zich op het standpunt, dat de landbouwers hun politieke belangen moeten behartigen in de politieke partij, waarbij zij zijn aangesloten. Ook dienen de landbouwers zich bij een politieke partij aan te sluiten, teneinde op deze wijze meer invloed te verkrijgen.

Voor velen is dit zeer moeilijk, omdat geen enkele boer momenteel zal kunnen zeggen, welke partij het best zijn belangen kan behartigen. De ervaring leert voldoende, dat het bijzonder moeilijk is om alléén in een partij iets te bereiken.

Daarom willen juist de Boerenbonden deze bezwaren trachten te ondervangen door aan de partijen een program aan te bieden, waarin hun wenschen zijn kenbaar gemaakt. De partijleidingen moeten hierop, indien ze tenminste willen, hun antwoorden zenden en kenbaar maken hoe ze tegenover de eischen der boeren staan.

WERKPROGRAM.

1. De prijzen van alle landbouwproducten dienen...

31 En nu gevochten 31

31 voor LIJST 31 31

een rondschriften van de Boerenbonden en de inhoud spreekt voor zichzelf. Eindelijk begint men ook van die zijde in te zien, dat het zoo niet langer kan en dat men zelf moet aanpakken en niet langer zich op sleepouw moeten laten nemen door de veel belovende en nooit iets doende politieke partijen.

Onze candidaat VAN DEN HOVEN, die in 1918 veertig en meer spreekbeurten vervulde, heeft als rechtsche plattelander er steeds op gehamerd, dat er een betere volksvertegenwoordiging diende te komen, en hij is de eerste geweest, die het drijven der christelijke partijen ontmaskerde en er voor gewaarschuwd heeft, dat het mis moest loopen als men zoo door bleef gaan.

Men heeft het platteland altijd min of meer in een hoek gedrongen en aan zijn belangen zoo goed als geen aandacht geschonken. Met beloften heeft men steeds de boeren en vooral de kleine boeren gepaaid — het platteland bracht veel en kostte weinig, terwijl, omgekeerd, bij vele partijen veel ballast aan boord is, die heel wat kosten en weinig brachten, tot schade der plattelandsbevolking.

Daarom verheugt het ons, dat de Boerenbonden thans den toestand zuiver gaan inzien en zich niet langer met een kluitje in het verkiezingsriet laten sturen. Jarenlang hebben de politieke partijen hun voordeel gehad bij de breuk tusschen platteland en stad. Dat moet nu maar eens uit zijn en daarom: eendrachtig opgetrokken tot heil van Middenstander en Plattelander!

Koffiehuishouders en Personeele Belasting

Nog steeds gaat een groep middenstanders, wier bedrijven noodlijdend zijn, zwaar gebukt onder een onbillijken belastingdruk.

Het wordt nu meer dan tijd, dat de Koffiehuishouders van den zwaren druk der Personeele-Belasting worden bevrijd en gelijk worden...

meer of minder belangrijke mate ontlasten. Alhoewel dit wets-ontwerp een stap is in de goede richting, bevredigt het ons niet; immers, wordt hetzelfde tot Wet verheven, dan kunnen de Gemeentebesturen de zoo noodige verlichting voor de Koffiehuishouders aanbrengen. Zij kunnen, doch behoeven dit niet te doen. Of, nu de financiën der gemeenten steeds meer in het gedrang komen, van eenige verlichting voor de Koffiehuishouders inderdaad iets komen zal, staat dus nog te bezien.

Wij hadden liever gezien, dat de Wet zelf was gewijzigd, al ware het alleen maar, omdat er zoo weinig voor noodig is, de plaatselijke verordening, waarbij die verlichting van druk van belasting wordt aangebracht, weder te wijzigen.

Er moet dus aangedrongen blijven worden op wijziging van de Wet-zelve. De voor de Koffiehuishouders onbillijke regeling dient uit de Wet zelve te worden gelicht.

Krachtens artikel 17 der Wet op de Invoering kan de belastingschuldige, die niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar de belasting of de volle belasting te betalen, geheel of gedeeltelijke kwijtschelding krijgen.

Dit artikel is blijkbaar niet voor de Koffiehuishouders geschreven, want niettegenstaande de Regeering met vorenstaand wetsontwerp duidelijk te kennen heeft gegeven van den nood in het Koffiehuishoudersbedrijf overtuigd te zijn, en dit wetsontwerp voor de belastingadministratie een duidelijke wenk moet zijn om een wat soepeler houding aan te nemen, zien we heden ten dage nog gebeuren, dat door verkoop van een café-inventaris (gereedschap van den Koffiehuishouder) getracht wordt, de belastingpenningen in te vorderen, waardoor de koffiehuishouder verhindert wordt zijn bedrijf voort te zetten en een geheel gezin broedeloos komt te staan.

Kan middels „Porren de Staat wellicht aan het verstand worden gebracht, dat, wanneer dat kwaad niet de kop wordt ingedrukt, zij niet „zaait“ maar „maait“, en behalve de Koffiehuishouders, ook de duizenden die in dat bedrijf emplooi vinden tot „stempelen“ doemt.

Hannibal ante portas!

H. HEERE.

Voorz.-Adv. v. d. Nw. Ned. Bond

op 't gebied der werkloozensteun. Van generaals en officieren, die wegens z.g. invaliditeit toch hun pensioen behouden, naast hun tractement! Verheffende toestanden bij onze naburen! En ook Nederland zit tot de leeuwenharen in het moeras van den strijd om den „staat van behoefte“. Vele gevallen van corruptie door arbeiders vuiden reeds de bladen. Moet hier ook niet dringend schoon schip gemaakt en dat niet door mannen die zich enkel en uitsluitend warm maken voor den proletaar, maar ook de belangen behartigen van die duizenden middenstanders, die stillen in den lande, die uit hooft van beroep — en omdat zij kleine werkgevers zelf genoemd worden — zoo ontzaglijk veel lijden! Wie iets afweet van techniek en werkwijze der armbesturen — hoe nuttig deze instellingen dan ook zijn — zal beseffen, dat als ontwikkelde beschaafde burgers gedoemd zijn aan de uiterste kant van ontbering te leven; aan minimum-comfort zich moeten wennen, zij op den duur aan den demon der hypochondrie zullen moeten vervallen en noodzakelijk te gronde gaan.

Zal dit noodig zijn, alleen omdat het roode étiquette niet aan hun hals benzelt, omdat zij niet in de fabriek staan of in de kiel werken?

Stillen in den lande.

Kiest die mannen, die zich het lot der „stillen in den lande“ van harte aantrekken, zij die tevens vechten tegen „den staat van behoefte“ waarin geen mensch het kan uithouden. Schoon schip maken! Geen wonderolie der fascistien, geen afgesneden broekspijpen der nazi's kan hier helpen! Maar alleen het recht en de macht van zonnen, daadkrachtige persoonlijkheden, zooals de kiezers in de kandidaten van P.O.R. één voor één kan vinden, bovenal in de eerste van onze lijst: *Adolf Bruinsma*.

Fascisme-Fanatici.

Zit ook hier voor P.O.R. geen vingerwijzing? Ook het fascisme heeft de kiem in zich voor terreur en excessen. We zullen moeten wachten wat er van de „ijzeren discipline“ terecht komt. Fanatici kunnen in een Hollandsch volk niet veel uitrichten. Wij zijn geen Italianen, geen Duitschers. Dat is een troost, maar wij zullen ons er rekenschap van dienen te geven, dat wie stemt op een Fascistische Partij de mogelijkheid helpt bevorderen van geweld, revolutie, terreur, dictatuur. P.O.R. kan deze dingen niet anders dan volstrekt heilloos beschouwen, omdat zij tenslotte berusten op het abnormale overwicht van de ene partij over den andere, waarbij geen recht maar onrecht zegeviert.

Loyale oppositie.

Een gezond parlement met de mogelijkheid van een vrije loyale oppositie, dat geen vuelsel geeft aan partijpolitiek, een geordende Staat waar ieder zijn plicht doet. Dit is het ideaal van P.O.R. Geen fascisme, geen vreemde gewassen als import, in een land, dat eigen sterke planten kan teelen, waarvan P.O.R. er een is, omdat zij uit het volk haar sappen geheel puurt!

Rationalisatie. De splinter en de balk.

Alle menschen hebben de neiging zichzelf

zonder moeilijk is om alléén in een partij iets te bereiken.

Daarom willen juist de Boerenbonden deze bezwaren trachten te ondervangen door aan de partijen een program aan te bieden, waarin hun wenschen zijn kenbaar gemaakt. De partijleidingen moeten hierop, indien ze tenminste willen, hun antwoorden zenden en kenbaar maken hoe ze tegenover de eischen der boeren staan.

WERKPROGRAM.

1. De prijzen van alle landbouwproducten dienen, zoo noodig met terzijde stelling van het beginsel van den internationalen vrijhandel, onverwijld te worden gebracht en gehouden op een peil, dat bij het stedelijk en industrieel loonpeil past.

2. Het in sub 1 genoemde is speciaal noodig om het mogelijk te maken:

a. dat de landbouwarbeid (van eigengeërfde boeren, pachters en landarbeiders) kan worden beloond op een wijze, die in een redelijke verhouding staat tot de belooning van anderen arbeid;

b. dat de grond intensief wordt geëxploiteerd en de thans werklooze arbeiders werk kunnen vinden in het vrije bedrijf;

c. dat de landprijzen weer komen en worden gestabiliseerd op het niveau, hoog genoeg om de instandhouding van de vruchtbaarheid van den grond en het aanbrengen van grondverbeteringen rendabel te maken, alsmede om onze eigen geërfde boeren, speciaal voor zoover zij belangrijke hypotheeken ten hunnen laste hebben, voor ondergang te bewaren;

d. dat de ondergang van een groot deel der neringdoende bevolking in dorpen en van het platteland bestaande steden wordt voorkomen.

3. Misstanden op het gebied van het pachtwezen, die door vorenstaande maatregelen nog niet zijn weggenomen, dienen te worden bestreden voor zoover de te nemen maatregelen niet leiden tot:

a. het verdwijnen van het pachtwezen;

b. het in moeilijkheid brengen van kleine grondbezitters en eigengeërfde boeren, speciaal hen, die hun bezit met hypotheek hebben bezwaard.

4. De kosten van onze, ten laste van de bedrijven komende sociale maatregelen, worden grotendeels afgewenteld op de boerenstand. Daarom dient met dit systeem te worden gebroken en dienen de kosten te worden gebruikt ten laste van de publieke last, totdat men de prijzen der landbouwproducten brengt op een niveau, dat de landbouwers in staat stelt, evenals andere ondernemers, de uit de sociale lasten voortvloeiende kosten af te wentelen op de verbruikers.

5. Inzonderheid met het oog op de crisis dienen ten spoedigste maatregelen te worden genomen inzake verzorging van tot armoede vervallende oude landbouwers en andere zelfstandigen.

6. Gewaakt dient te worden tegen achterstelling van het platteland bij de stad op het punt van onderwijs, publieke diensten en belastingdruk".

Het bovenstaande hebben wij ontleend aan

Personeele Belasting

Nog steeds gaat een groep middenstanders, wier bedrijven noodlijdend zijn, zwaar gebukt onder een onbillijken belastingdruk.

Het wordt nu meer dan tijd, dat de Koffiehuishouders van den zwaren druk der Personeele-Belasting worden bevrijd en gelijk worden gesteld met andere neringdoenden.

Thans meer dan ooit worden de Koffiehuishouders onevenredig zwaar belast; immers tengevolge van den heerschen noodtoestand zijn de Gemeenten de opcenten op de hoofdsom gaan verhoogden, wat voor de Koffiehuishouders van merkbaaren invloed is, omdat zij naar de volle huurwaarde van het voor hun bedrijf gebruikte perceel worden aangeslagen, niettegenstaande de Koffiehuishouders, evenals de winkeliers de winkelruimte behoeven voor hun bedrijf, en wel een ruimte, gelegen op gunstigen stand, waar veel verkeer en de huurwaarde buitengewoon opgedreven is. Ook al ten gevolge der hooge lasten. Die hooge aanslag heeft ook tot gevolg, dat in vele gevallen geen aanspraak kan worden gemaakt op vermindering van belasting wegens inwonende kinderen.

Deze onbillijkheid heeft men steeds getracht goed te praten met de bewering, dat de Personeele-Belasting is een directe belasting, die de Koffiehuishouder op zijn bezoekers kan verhalen.

Dit standpunt, hoe onjuist overigens, kan thans toch moeilijk langer worden ingenomen, daar ten gevolge van de algemeen heerschende malaise, welke haar invloed meer speciaal in het Koffiehuishoudersbedrijf laat gelden, de Koffiehuizen weinig worden bezocht, met als gevolg, dat er voor den Koffiehuishouder „selbstverständlich" ook weinig of niets te verhalen valt. Dit is dan ook de oorzaak, waardoor de Personeele-Belasting in steeds ongezonder verhouding tot de bedrijfsresultaten is komen te staan.

De Minister van Financiën is, door den drang die te dier zake van alle kanten op hem is uitgeoefend, gekomen met een Wetsontwerp tot wijziging en aanvulling der Wet op de Personeele-Belasting. Krachtens dit ontwerp kunnen de Gemeentebesturen de Koffiehuishouders in

N. V. ADMINISTRATIEBANK
VAN VASTE GOEDEREN
HYPOTHEKEN - ASSURANTIE
MAKELAARDIJ - WONINGBUREAU
HEERENGRACHT 404
Telef. 34465 - 34475

teij) geïraecht wordt, de belastingpenningen in te vorderen, waardoor de koffiehuishouder verhindert wordt zijn bedrijf voort te zetten en een geheel gezin broedeloos komt te staan.

Kan middels „Porren de Staat wellicht aan het verstand worden gebracht, dat wanneer dat kwaad niet de kop wordt ingedrukt, zij niet „zaait" maar „maait", en behalve de Koffiehuishouders, ook de duizenden die in dat bedrijf emuloel vinden tot „stempelen" doemt.

Hannibal ante portas!

H. HEERE,

Voorz.-Adv. v. d. Nw. Ned. Bond
van Koffiehuish. en Slijters.

PORDERTJES

Ik por. Gij port! Wij porren!

Radio-Por!

De verkiezings-redevoeringen voor de Radio zijn begonnen. Zoo juist vulde de mannelijke stem van den heer Kolthe mijn werklamer. Kiest R.V.! Recht en Vrijheid! Het woord Recht klonk ons natuurlijk sympathiek zoo goed als het „Nationaal" van den brav' général ons een welkom toeroep. De stem van den generaal klinkt even jeugdij als de onze, het moet gezegd, maar wij denken aan een gesprek dat Goethe met zijn secretaris voerde over het feit, dat Napoleon nimmer naar ancienniteit benoemde en dat frissche jeugdige krachten alleen maar de steunpilaren van den staat kunnen zijn. Van Oldenbarneveldt zegt Vondel: „een styl des Raads, toen 't iyf van 't stokje werd gestut". Heel best mogelijk, maar de koppigheid en halstarrigheid, die hem juist onthalsen deed, is toch weer een seniliteitsverschijnsel. En Hindenburg! Is hij niet 86? Klomk ook zijn stem niet mannelijk en sonoor? Maar hoe zal zijn stem klinken en hoe zullen zijn daden zijn, naar aanleiding der Joden-vervolging? Als de oude Heer nu niet ingrijpt, zal hij bewijzen inderdaad seniel te zijn.

Ook de R.K. en de V.D.B. porden... op hun manier. Tegen werkeloosheid, tegen oorlogsuitgaven! Wij wenschen inderdaad den katholieken werkgever die helderheid van geest toe, die hem door den spreker werd toegeedacht.

En met belangstelling zullen wij het oor te luisteren leggen en de microfoon getrouwelijk inschiakelen.

Er is nog wat te wachten en S.D.A.P., A.-R. en C. H. kunnen ons nog sensaties bezorgen!

Kiezerslengte 1.875.000.

Maar op den avond van 20 April om 7.15 precies, zal ons het hart vrij wat hooger kloppen in onze boezem en zal geen Porder verzuimen zijn toestel aan te zetten. Stemt dan af op P.O.R., Huizen 1875 M. en steunt ons om 1000 x 1875 stemmen op P.O.R. te winnen, dan is deze „golf" niet voor niets geweest.

Schoon schip.

Een sterk gezag! Richten wij een oogenblik het oog op België. Wij lezen dat er „schoon schip met ijzeren bezem" gemaakt zal moeten worden. Wij lezen van ongelooftijke corruptie

leen maar onrecht zegenen.

Loyale oppositie.

Een gezond parlement met de mogelijkheid van een vrije loyale oppositie, dat geen vuudel geeft aan partijpolitiek, een geordende Staat waar ieder zijn plicht doet. Dit is het ideaal van P.O.R. Geen fascisme, geen vreemde gewassen als import, in een land, dat eigen sterke planten kan teelen, waarvan P.O.R. er een is, omdat zij uit het volk haar sappen geheel puurt!

Rationalisatie. De splinter en de balk.

Alle menschen hebben de neiging zichzelf goed te praten en de fouten van anderen als door een vergrootglas te zien. Deze vuul komt ook tot uiting in de politiek der partijen en dit alles zou niet ernstig zijn, wanneer niet, naast de reputatie van enkele individuen er breede lagen van het volk door werden misleid. De oppositie ontardt in ruzie en krakeel, in Kamer, Raadszaal, vergadering. De waardigheid en ernst nemen af, de versplintering, het sectarisme nemen hand over hand toe. De beginselstrijd moet waardig gevoerd worden, maar wij staan ontsteld over de flauwe grappen, de slappe beoogtraant of het ijdel geklets, en erger nog over den beleedigenden, insinuerenden toon van veien onzer Raads- en Kamerleden. De tijden van mannen als Cort van der Linden, Troelstra, Kuyper, Heemskerck, Lohmann, welke partij en welke idealen zij dan ook voorstonden, liggen in het grijze verleden. Men krijgt, de verslagen lezende, thans maar al te vaak den indruk van een stelletje piassen en hansworsten, die lauweren konden oogsten in elke circustent, maar die als vertegenwoordigers van een beschaafd volk een zot en tegelijk triestig figuur slaan.

De kennis, de wijsheid, de praktische ervaring zijn omgekeerd evenredig met het bombastische, rhetorische edoch ijdele gezwets onder redkavelende politiekelingen. En dan bezitten dergelijke heeren nog een macht in hun partij, waarvan men versted staat. Maar over een partij ganzen is polderjongen koning.

P.O.R. strijdt naar een waardige, gezonde Parlementaire atmosfeer, waarbij de macht der bonzen gebroken wordt.

Zendtijd-chaos.

Wie het jaarverslag van de A.V.R.O. bestudeerd heeft, kan een gevoel van eerbied voor dit bedrijf moeilijk onderdrukken. 152.726 leden 1931; 174.682 in 1932! Contributie f 739.808.44 in 1932. Radiobode 260.000 exemplaren per week. Balans-sluitbedrag f 2.004.618.16.

Deze cijfers zijn indrukwekend en wat de bloei der A.V.R.O. betreft, zij kan het nog wel tegen 100 Radio--verenigingen opnemen! Maar daar gaat de zaak niet om. Het gaat, om met den heer Vogt te spreken, „het spinneweb der zendtijden weg te mazen".

Hier moet duchtig geveegd en gepord, liefs door mannen, die boven alle sectarisme verheven zijn. Komt deze man niet, dan zal de chaos vreeselijk worden en de Radio-Contrôle-Commissie zal over een vijftigtal verenigingen hebben te waken en van oververmoeidheid in slaap vallen.

P.O.R. zal ook hier de sterke man op de sterke plaats brengen. En dan de A.V.R.O. één en alléén!

taal staat, blijkbaar orders gekregen heeft, mijn naam en die van mijn volgelingen niet meer te noemen. Thans spreekt de pers in haar verslagen van vergaderingen van „n aandeelhouder” of „n obligatiehouder”, als ik de Bestuurders ter verantwoording roep voor het verzaken van hun Plicht, voor wanbeheer en gebrek aan Orde, en in dien tusschentijd worden U Uw zoo moelzaam verdiende spaargelden afhandig gemaakt en gespot met het Recht (Uw Recht).

Ondanks ik onvermoeid voortstrijd om de belangen der beleggers en middenstanders te verdedigen, ondanks dat ik dag in dag uit op de bres sta, kan ik als enkeling Uw belangen niet krachtiger verdedigen, omdat ik in de wetten, dus bij onze regering niet voldoende steun kan vinden. Klachten bij Justitie geven niets, omdat ik haar het overtuigend bewijs moet leveren en de Heeren die bij de Naamlooze Vennootschappen achter de groene tafels zitten, de bewijzen van hun dikwijls schandelijke praktijken veilig in hun brandkluisen hebben geborgen en ik die overtuigende bewijzen dus niet in handen van de Justitie kan stellen. Vrouwe Justitia grijpt hier in Nederland nu eenmaal niet eerder in, dan wanneer haar het overtuigend bewijs geleverd wordt.

Ik bezigde de woorden „schandelijke praktijken”. Eén voorbeeld. Nog onlangs las ik in het Handelsblad onder den titel „Bankbreuk” van een proces tegen zulke knoeiers in het N.V.-wezen. Daar had men met vier N.V.'s gehanneest en door overheveling van activa de crediteuren voor 18 duizend gulden benadeeld. Door het faillissement van één der N.V.'s kwam de Curator achter het schandelijk geknoel, omdat hij de overtuigende bewijzen in handen kreeg. Maar hoe zou het gegaan zijn, als de Heeren het zaakje hadden kunnen rekken?

Hoe geheel anders is het b.v. in Amerika, waar een Democratische regering is. Daar grijpt President Roosevelt met krachtige hand in. Nog geen week geleden heeft hij een speciale boodschap aan het Congres gericht betreffende maatregelen ter bescherming van het beleggend publiek.

Hij eischt bij kapitaalsuitgiften volledige publiciteit inzake details. En hoe is het hier gesteld? Armzalige prospectussen of zulke, waarin zelfs de aandachtigste lezer verstrikt wordt, ontvangt men bij nieuwe emissies.

Roosevelt eischt verder, dat geen essentiële feiten voor het publiek verborgen mogen worden gehouden, terwijl hij wetgevende maatregelen aangeeft voor een federale controle op Buitenlandsche emissies.

En wat vinden wij bij ons? Slappe wetten, met mazen zoo wijd, dat ons Naamlooze Vennootschapwezen vergroot tot een uitwas van onze Maatschappij.

Ieder die de risico's van het bedrijf op de schouders van crediteuren wil afwentelen, ik wees er reeds op bij wat ik over de Bankbreuk gezegd heb, richt maar een Naamlooze Vennootschap op. Zoo is het hier mogelijk dat bij faillissementen, crediteuren groote verliezen lijden, terwijl de Directeuren van zulke N.V.'s hun geld in veiligheid brengen. Wie van U heeft zulks niet reeds aan den lijve ondervonden?

Bij groote Mijnen gebeurt zulks nog veel sterker. Daar plukken de Heeren Bestuurders de

aan het wel en wee van den belegger heb gewijd, is er veel langs mij getrokken. Toch wil ik vóór dat ik dit deel van m'n rede afsluit, U hier in het Noorden nog even herinneren aan de Kleine Veendammer, aan de Noord-Amerikaansche Hypotheekbank, Internationale Hypotheekbank, Nederlandsch-Amerikaansche Hypotheekbank en Veenkoloniale Bank voor Hypotheek en Scheepsverband, waarbij hier in het Noorden zware slagen onder de beleggers gevallen zijn. En waarom zijn die verliezen geleden? Niet door de crisis, niet door de conjunctuursachteruitgang, maar omdat door de slappe Nederlandsche wetten de Bestuurders dier N.V.'s alles voor U verborgen hebben kunnen houden, omdat onze wet Oligarchische Clausules erkent, waardoor de Heeren achter de groene tafels alle macht in handen houden en als het mis loopt, als ratten op een zinkend schip, stuk voor stuk hun post verlaten.

Ondanks dat vele schandalen aan het licht gekomen zijn, gaat men en kan men gerust verder gaan. Ja zelfs helpt de regering hier toe, doordat zij geen krachtiger maatregelen tegen die schanddaden neemt, door niet opnieuw de wet op de Naamlooze Vennootschappen te wijzigen of aan te vullen.

Het sterkste bewijs op dit gebied is zeker wel het débacle van Wilh. H. Müller. Ondanks de waarschuwingen in „Banklachten” grijpt noch de regering, noch de justitie in, integendeel, zou ik haast zeggen, maakt men het erger.

Nu weer, wil men de landgoederen van den heer Kröller, eigenlijk van de N.V. Wilh. H. Müller, aankopen en in een Nationaal park herscheppen. Een natuurmonument noemt men het en Boskoop zal er door gered worden, want men wil die woeste zandgronden beplanten met boomen uit Boskoop.

Weer zullen dus miljoenen belastingpenningen in de zakken verdwijnen van hen, die getoond hebben, geen orde op zaken te kunnen stellen. Miljoenen aan belastingpenningen, die wederom van U gevraagd zullen worden, zonder dat gij er eenige controle over krijgt en zonder dat zij terugvloeien naar den verarmden belegger.

Thans wil ik een ander feit belichten, waarbij de levenskrachten en sappen van onze geheele bevolking worden aangetast.

In de laatste jaren is er in de wereld een strijd erger dan de groote wereldoorlog om het

goud ontbrandt, om het goud, dat de basis vormt van al onze waardeberekeningen. Wij zien hoe Frankrijk het goud oppot om wereldmacht te verkrijgen, wij zien Duitsland, dat het goud door haar Stillhalte met man en macht, met onereuze maatregelen binnen haar grenzen houdt. Wij hebben het Engelsche pond zien vallen in den strijd, welke val ik voor een schijnbeweging houd, om de macht over het goud te behouden. Immers zij heeft het veel goud-geduceerde Afrika, met geweld mag men wel zeggen, in haar val medesleept om de vergroote winsten, die zoodoende door de groote goudmijn-bedrijven behaald worden, tot zich te kunnen trekken.

Nog kort geleden hebben wij de groote strijd om de gouden dollar gezien. Roosevelt heeft nu het embargo op het goud afgeschaft, de dollar is veilig. Hier te lande heeft Hr. Trip ons goud met stalen kluisers vastgeklonken. Geen gouden teltje komt zonder zijn wil uit de kluisen van de Nederlandsche Bank. Maar ondanks al dat goud is onze handelsbalans niet gunstig. Door de contingentering is onze export geweldig afgenomen en door de waardedaling onzer koloniale producten vinden wij voor onze import geen voldoende compensatie.

Onze belastingbalans is nog gunstig, omdat Nederland als rijk land groot-crediteur van het Buitenland is. Niet vergeten mag worden dat in en zelfs na de hoog-conjunctuur hier te lande enorm groote bedragen aan Buitenlandsche emissies zijn geplaatst.

Amerika, Duitsland en Frankrijk hebben hier speciale agentschappen, die ons overstroomen met geld-aanvragen, waardoor het goud naar het buitenland overgeheveld wordt, waarover gij beleggers in den vorm van het bankpapier beschikt, immers de tegenwaarde ligt in goud in de kluisen van de Nederlandsche Bank.

Dit alles zou voor ons volk nog geen gevaar opleveren, als de vorderingen die de groot-Banken U daarvoor in de plaats gaven, maar van zoodanig gehalte waren, dat de rente en aflossing safe zijn. Maar helaas!

Ook daarover valt nog uren te praten. Maar ik moet mij beperken. Ik wijs daarom nog alleen maar op de vele Duitse Emissies waarbij de inkoop-clausule is gemaakt, dat is dat men in plaats van à pari af te lossen, door inkoop tegen marktprijs (dikwijls aanzienlijk lager) zijn schuld kan delgen. Van deze bepaling maakt Duitsch-

ARBEIDERS VAN NEDERLAND!

Wat hebt gij liever: een aalmoes die men U toewerpt dan wel werk, werk in het belang van u en de uwen en de maatschappij! Het socialisme beloofde U alles en wat gaf het.

Hooge loonen voor enkele bevoorrechten en voor de overigen: HET STEMPELEN!

nd thans handig gebruik om de tot hooge prijs . Uw maag gestopte Obligatiën voor een appel i een ei terug te koopen en zoodoende Neder- nd van haar goud te ontlasten.

Frankrijk, België, Amerika, Argentinië, ik zou aast zeggen welk land op de wereld niet, tracht o die wijze Nederland het goud afhandig te aken. Tegen die praktijken moeten wij ons apenen.

Nieuwe wetten, niet alleen ter bescherming an den belegger in Binnenlandsche waarde- apieren, maar ook op buitenlandsche emissies oeten er komen. Het voorbeeld dat Roosevelt egeven heeft, beter toezicht op buitenlandsche nissies, volledige publiciteit inzake details, iets van dit alles mag ook de Nederlandsche elegger onthouden worden. Om dit doel te e- siken, ben ik tot U gekomen, want gij kunt mij teunen in mijn levenswerk, door mij en mijn artijgenooten een plaats bij de regeerende iacht te verzeeken. Gij kunt ons steunen bij nze groote taak den Middenstander te besche- ren, want komen er geen wetsverbeteringen of etswijzigingen op dit gebied dan zie ik Neder- nd bij gebrek aan Plicht, Orde en Recht finan- ieel ten gronde gaan. Ik dank U.

DE MIDDENSTAND OP HET PLATTELAND

In het eerste nummer van „P.O.R.” hebben wij gezegd: stemt niet op de R.K., omdat zij amen gaan met de S.D.A.P.

Dit samengaan geschiedt niet alleen in den Amsterdamschen Raad, waar de S.D.A.P. zelfs an den leiband van den Katholieken leider Romme loopt, maar niet minder in de hooge iolitic vóór en achter de schermen.

Rood en zwart stoelen op denzelfden wor- el — wie had het ooit kunnen denken! De ge-olgen van deze samenwerking zijn niet uitge- leven. De plattelandsbevolking is het slach-ffer geworden, zoowel de middenstand als de arbeiders.

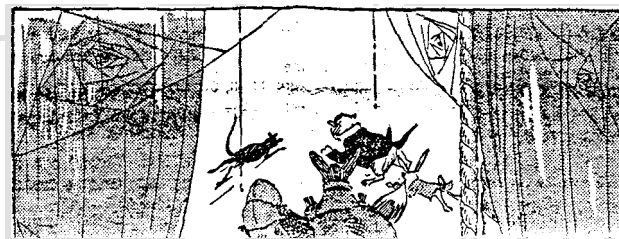
Steeds heeft men in R.K. kringen wiliig het or geleend aan de elschen der S.D.A.P., en wat eeft men daarentegen voor het land gedaan?

Wij willen slechts een paar voorbeelden noe- nen:

Alle werkloozen uit de industrie worden, zoo- fra zij een dag zonder werk zijn, gesteund, een aantwoord voor slachtoffers van de

Beertje Bruin en de Schoone Slaapster

Een vertelling voor groote en kleine kinderen

met mazen zoo wijd, dat ons Naamlooze Venootschapwezen vergroot tot een uitwas van onze Maatschappij.

Ieder die de risico's van het bedrijf op de schouders van crediteuren wil aiventelen, ik wees er reeds op bij wat ik over de Bankbreuk gezegd heb, richt maar een Naamlooze Venootschap op. Zoo is het hier mogelijk dat bij faillissementen, crediteuren groote verliezen lijden, terwijl de Directeuren van zulke N.V.'s hun gelden in veiligheid brengen. Wie van U heeft zulks niet reeds aan den lijve ondervonden?

Bij groote Mijnen gebeurt zulks nog veel sterker. Daar plukken de Heeren Bestuurders de vruchten van Uw spaarpenningen door het toucheeren van groote salarissen en tantièmes, terwijl de belegger, aandeel- en obligatiehouder de verliezen moet dragen.

Ik behoeft daar weinig voorbeelden van te noemen, maar wil alleen wijzen op het gebeurde bij de Koninklijke Hollandische Lloyd, op dat bij de Holland-Amerika Lijn en bij de Industriële Disconto Mij. Dit zijn alle Maatschappijen, waar bij de belegger, het wel de voorzichtige belegger, omdat hij vertrouwen stelde in de groote namen van de Bestuurders en in die van de groot-Banken die de Obligatiën aan de markt brachten, hun spaargelden verloren hebben.

Bij al die groote leeningen werd door de groot-kapitalisten met de nationale vlag gewaaid en gewezen op den grooten steun die onze nationale industrie daardoor zou ondervinden. Ik wil ook nog aanhalen het Küchenmeister en het Boeton-débâcle, namen van Mijnen die U als een scherpe dissonant in de ooren klinken.

Ik zou uren door kunnen gaan met het geven van voorbeelden, want in de 20 jaren, die ik

Een vertelling voor groote en kleine kinderen

De schoone slaapster Middenstand, de schoonste van het heele land, ligt op haar rustbed met koorden stevig vastgebonden. Colinus de Witte Das, Kater Lik, Vosje Leep en Haasje Loop hebben allen de stille loop, dat zij zoo rustig door blijft slapen en niemand haar ooit zal genaken.

Dan komt Ridder Beertje Bruin die het kasteel binnen zal trekken en de slapende jonkvrouw wekken. En de booze tovenaars die haar hadden vastgebonden, liepen voor Beertje Bruin weg zoo hard zij konden!

(Volgende week een nieuwe vertelling).

Rood en zwart stoelen op denzelfden wortel — wie had het ooit kunnen denken! De gevolgen van deze samenwerking zijn niet uitgebleven. De plattelandsbevolking is het slachtoffer geworden, zoowel de middenstand als de arbeiders.

Steeds heeft men in R.K. kringen willig het oor geleend aan de eischen der S.D.A.P., en wat heeft men daarentegen voor het land gedaan?

Wij willen slechts een paar voorbeelden noemen:

Alle werklozen uit de industrie worden, zoodra zij een dag zonder werk zijn, gesteund, een maatregel waar niemand wat op tegen kan hebben. De werkloze op het platteland daarentegen, en niet alleen de arbeiders, maar ook de kleine boeren en tuinders, worden naar het Burgerlijk Armbestuur verwezen, want, zeide Excelentie Minister Verschuur: „voor deze menschen is geen geld”.

Tegen dit schromelijke onrecht zullen wij niet ophouden onze stem te verheffen.

Menschen die dertig cent ontvangen voor 1 hectoliter aardappelen en 4 centen voor een liter melk — wij vragen of het recht is, deze menschen van allen steun uit te sluiten.

Een tweede voorbeeld: de Christelijke land- en tuinbouw-organisaties adviseeren in groote lijnen den minister, en wat zijn de uitkomsten? Dat zoo goed als alle steunregelingen ten bate komen van de groote eigenaars en van de bestuursleden zelf, die er zeker niet minder op worden.

De Middenstander en de arbeider op het platteland ontvangen niets of zoo goed als niets, in één woord: evenals in de stad verwaarloost men ook hier de hun allereerste belangen.

HIERLANGS AF TE KNIPPEN

Ondergeteekende wenschte zich aan te sluiten bij het

**Nationaal Verbond
PLICHT - ORDE - RECHT**

als LID (contributie f 1.— per kwartaal*)

als „STEUNPILAAR” (vrijwillige bijdrage*)

Naam _____

Woonplaats _____

Adres _____

Te zenden aan Nationaal Verbond P. O. R.,
Heerengracht 231, Amsterdam-C. Gem. Giro O 80,
Postgiro 93375.

) Doorhalen wat niet gewenscht is.

Ondergeteekende wenschte zich te abonneeren op de

**P. O. R., Orgaan van het Nation. Verbond
PLICHT - ORDE - RECHT**

(abonnementsprijs f 1.— per kwartaal)

Naam _____

Woonplaats _____

Adres _____

Te zenden aan Nationaal Verbond P. O. R.,
Heerengracht 231, Amsterdam-C. Gem. Giro O 80,
Postgiro 93375.

Ondergeteekende verzoekt hem propaganda-materiaal te zenden en wenschte op te treden als

**„STEUNPUNT”
van het Nationaal Verbond
PLICHT - ORDE - RECHT**

Naam _____

Woonplaats _____

Adres _____

Te zenden aan Nationaal Verbond P. O. R.,
Heerengracht 231, Amsterdam-C.

Aan den loopenden band

Half-time! Stand 4-0 voor P.O.R.!

!!!

Dankbaar zijn wij voor de sympathie die onze beweging door heel het land ondervindt, de P.O.R. heeft zijn plaats in de enkele weken van zijn bestaan reeds veroverd en er zou vrede zijn in ons gemoed, ware het niet dat, welke beweging ook, niet alleen gevoed kan worden met sympathie.

De „Zenuw van den oorlog” moet er ook nog bij komen en een beweging als die van de P.O.R. op pooten te zetten en verder te leiden tot het doel dat wij allen voor ooggen hebben, kost geld, zeer veel geld.

Men verwacht daden van ons, men spoort ons tot steeds krachtiger handelen aan en wij meenen dien aandrang niet onbeantwoord te hebben gelaten maar om deze daden te verrichten, zijn fondsen noodig en gaat het aan het voorzien daarin over te laten aan enkele geestdriftigen, terwijl vele anderen straks er mede de vruchten zullen plukken van onze actie?

En daarom, indien gij het nog niet mocht weten: ons Gemeente gironummer is O 80 en dat van de Postgiro 93375 en wie postwissels of aangeteekende brieven mocht zenden, voor hen is het adres: Heeregracht 231, Amsterdam.

Wij werken voor u, dag en nacht, werkt gij een oogjenblik voor ons en zend ons uw bijdrage, vandaag nog!

Vooruit, Porren, moeten wij daarvoor nog porren!

SJIMEN BETAAL!

Stapel maar op!

Een schoon hoofdstuk in Neerland's financiën is dat der „cumulatie” of openstapelning van pensioenen en jaarwedden.

Zoo is er een oud-officier, oud-gouverneur van Suriname, oud-gouverneur-generaal, oud-minister en actief lid van den Raad van State, die jaarlijks f 28.000 uit de staatsruif ontvangt.

Een ander oud-gouverneur-generaal, oud-minister en oud-gouverneur van Suriname is content met f 16.600, er is een minister die bij zijn f 16000 tractement nog f 720 ontvangt voor... kindertoeslay!

Drie Kamerleden, bij het onderwijs werkzaam geweest, ontvangen f 5200.— wachtgeld.

Er zijn andere Kamerleden die aan wachtgeld ontvangen: f 2000, f 2358, f 2024, f 1200 en (tot voor korten tijd) f 9000!

Er is een Kamerlid, dat jaarlijks in de wacht sleept:

f 10000.— Ind. pensioen,
 „ 5000.— Kamerlidmaatschap
 „ 4500.— Burgemeesterswedde
 f 19500.—

En ander:

f 3000.— Pensioen Minister
 „ 5000.— Kamerlidmaatschap
 „ 5000.— Burgemeesterswedde

Het Nationaal belang vraagt ten spoedigste opheffing van deze wanverhouding. De onderteekening luidde: „Het ondergaande Platteland”.

Aan de keerzijde van de borden werden eerst eenige „sprekende cijfers” van landbouwproducten genoemd, waaronder stond te lezen: „Het geheele platteland is alleen te redden met loonnende prijzen van alle landbouwproducten”. De onderteekening aan deze zijde luidde: „De Boerenbonden”.

Aangezien de beide „demonstranten” op verzoek van de op het Binnenhof dienstdoende politie niet de vereischte vergunning konden toonen om deze borden met zich te dragen, werd hun een verder demonstreeren geweigerd en werden zij naar het hoofdbureau van politie verwezen, teneinde alsnog een dergelijke vergunning aan te vragen. Deze is hun niet verleend. Zij zijn toen naar Drente teruggekeerd.”

Tot zoover dit tekenende bericht. Als het nu maar revolutionairen waren geweest, had hadden zij wel de vergunning gekregen!

ARBEIDERS VAN NEDERLAND!

Er ligt werk op U te wachten!
 Het is slechts een kwestie van organisatie. Uw tegenwoordige leiders waren daartoe onmachtig. Woorden te veel maar de daad, de praktische daad ontbreekt!
 Daarom weg met de Praatjesmakers en U geschaard om de mannen van de Praktijk die weten wat werken is en weten wat werk voor U is.

Vrijdag een aardig tooneeltje te Enkhuizen, aan 't boot-station. De P.O.R. is zoo juist uitgedeeid en de bemanning van de Spoorboot is er verdiept in.

Daar nadert de chef, fronsd de vrosselijke wenkbrauwen, kucht, fronsd nog eens de wenkbrauwen en met de kracht waarop een Napoleon tot den aanval commandeerde, klinkt het:

„Doe weg die krant! Jullie hebt die krant niet te lezen!”

Een „rooie”, een „blauwe”, een „gele”, een „groene”? Van welke kleur zou deze Enkhuizer Napoleon zijn?

„Helpt den liberalen den dijk versterken. Stemt niet op de kleine partijtjes”, staat er onder een plaat in het „Liberalie Weekblad” en wij zien hoe Adolf Bruinsma het „Nationaal Herstel” op zijn spa neemt en bij de kluiten modder gooit die de Vrijheidsbond over de Nationale Eenheid uitstort.

Dat „stemt niet op de kleine partijtjes” past niet bijster in den mond van een liberaal wiens partij allengs tot de kleine partijen is gaan be-

Verkiezingstijd: BRUINSMA's tijd

Hoe zeer de oprichting van ons Nationaal Verbond de geesten wakker maakt, moge blijken uit de bewijzen van instemming die wij niet alleen van vele jongeren, zoowel mannen als vrouwen, ontvangen maar ook uit de vele betuigingen van sympathie die ons geworden van tal van ouden van dagen, wier levensavond, ook door de nalatigheid van Regeering en Kamer, vol van zorgen is.

Zoo schrijft ons een vijf en zeventigjarige:

„Ik ben een oud man — een vijf en zeventigjarige — en heb op politiek gebied veel meegeemaakt maar nooit heb ik met meer instemming de geboorte van een partij begroet, dan de uwe.

„Eindelijk!” heb ik uitgeroepen. Eindelijk een beweging in den lande die den middenstand tot nieuw leven zal wekken en zonder twijfel zich het lot zal aantrekken van de duizenden af-gewerkte Middenstanders en arbeiders die na een leven van zwaren arbeid, een duister levens-avond tegemoet gaan en om-wier lot zich zoo weinigen tot dusver bekommerd hebben. Gelukkig heb ik zelf goede kinderen, die hun ouden vader en moeder niet vergeten, maar hoevele oudjes hebben, dat voorrecht en vraag niet hoe zij er dan aan toe zijn.

Por, heeren, por ook in deze richting en het vele goede werk dat gij verricht, zal met een goed werk verrijkt zijn.

Mijn beste wenschen voor uw Inderdaad Nationaal Verbond”.

Wat onze vrienden schrijven:

„Mallotig gedoe.

Wij ontvingen een paar nummers van het orgaan van het gelegenheidspartijtje met den omineuzen naam P.O.R. (Plicht, Orde, Recht).

In het eerste nummer kan men lezen dat de P.O.R. — natuurlijk! — een zeer bijzondere plaats inneemt „tenuidden van de twee dozijn in de laatste weken opgerichte partijen”.

Daarmee is de betekenis van dit soort ondernemingen reeds voldoende geteekend.

En wat de ons toegezonden blaadjes betreft, de inhoud daarvan is geheel navenant: mallotig en erger. G. P. D.

Het bovenstaande staat in „De Vrijheid” orgaan van den „Vrijheidsbond”. Wat een geluk, dat er „G.P.D.” onder staat en niet „G.P.O.E.”, dan waren wij heelemaal voor de haaien.

Laat ons echter G.P.D. niet hard vallen. Kan men men van den-scribent eener eenmaal machtige-partij, die straks met twee man en misschien een paardekop in de Kamer weerkeert, „eenige mildheid verwachten?

De tijden zijn zwaar, broeder, te zwaar voor u, helaas!

En onze andere vriend, „de Maasbode” schrijft:

„Is het niet kostelijk? Elke minuut treden honderdtallen tot deze „nationale” Bruinsma-beweging toe!

Wat wij ons denken, wat 26 April van deze

Het ééne en ondeelbare fascisme telt in ons land de volgende bonden en partijtjes:

1. Algemeene Nederlandsche Fascisten-Bond A.N.F.B. (Baars).
 2. Fascisten-Bond „De Bezem” (Haighton).
 3. Fascistische Jongeren-Bond F.J.B.
 4. Nationaal Jongeren Verbond N.J.V.
 5. Nationaal-Socialistische Beweging N.S.B. Mussert).
 6. Nationaal-Socialistische Partij N.S.P. (v. Waterland).
 7. Nationaal-Socialistische Volksgemeenschap (Koero).
 8. Nationaal-Solidaristen (Sinclair).
 9. Nationale Unie.
 10. Nederlandsche Fascisten Bond.
 11. Nieuw Verbond van Nationalisten, N.V.V.N.
 12. Verbond van Nationalisten V.V.N. (van der Meyle);
- en vermoedelijk zijn in deze opgave nog een half dozijn vergeten.

De Kamerleden ontvangen f 5000.— „schadevergoeding”. Een veel te gering bedrag, als men in aanmerking neemt, hoeveel schade zij aarichten!

TWEE ADRESSEN

In een adres aan den Minister voor Economische Zaken heeft de Nationale Middenstandsbond de wenschelijkheid uitgesproken dat bij den te verleenen steun aan de aardappelboeren, ook eenige steun verleend zal worden aan die kleine „middenstands”-boeren die gedwongen zijn geweest vóór den winter hun aardappelen te verkoopen teneinde met de opbrengst hun pacht of rente te kunnen betalen of om eenigszins voor armoede gevrijwaard te zijn.

In een tweede adres wordt Zijne Excellentie verzocht het daarheen te willen leiden, dat, in geval de wetsvoordracht tot aankoop van het Kröller-landgoed op de Veluwe mocht worden aangenomen, ook de noodige planten en boomen geleverd zullen worden door de kleinere (middenstands) kweekers die thans zoo goed als uitgesloten zijn van allen steun. Ook wordt in dit adres er op gewezen, dat deze zelfde kweekers niets leveren aan de Zuiderzee-werken noch aan het Staatsbosbeheer.

Beide adressen dragen de onderteekening van A. van den Hoven, Voorzitter.

BEVROREN CREDIETEN OP 'T PLATTELAND

En de middenstand beviest mee!

Wij hebben reeds medegedeeld, dat in West-

voor korten tijd) f 90001

Er is een Kamerlid, dat jaarlijks in de wacht sleept:

- f 10000.— Ind. pensioen.
 - „ 5000.— Kamerlidmaatschap
 - „ 4500.— Burgemeesterswedde
-
- f 19500.—

Een ander:

- f 3000.— Pensioen Minister
 - „ 5000.— Kamerlidmaatschap
 - „ 5000.— Burgemeesterswedde
-
- f 13000.—

Nog een gelukkige:

- f 8000.— Ind. pensioen
 - „ 6000.— Ministerspensioen
 - „ 5000.— Kamerlidmaatschap
-
- f 19000.—

Een „parlementarier“ ontvangt:

Pensioen Gedeputeerde, pensioen Burgemeester, pensioen Minister, pensioen Kamerlid, tractement Raad van State. Voor f 20000 staat deze heer niet op.

Er zijn „proletariërs“ die met deze aalmoes worden afgescheept:

- f 5000.— Kamerlidmaatschap
- „ 1200.— non-act. tractement
- „ 1000.— pens. Wethouder

f 7200.—

of een andere „proletarier“:

- f 2358.— wachtgeld
- „ 5000.— Kamerlidmaatschap
- „ 1000.— Weth. pensioen

f 8358.—

De combinatie: Kamerlid-Burgemeester, Kamerlid-Wethouder, Kamerlid-oud-Minister zijn vele.

En laat ons daarbij niet vergeten, dat een Kamerlid f 150.— pensioen ontvangt voor elk jaar dat hij lid is geweest tot een maximum van f 3000.—.

En de goedige Sijmen betaalt maar!

Demonstratie op het Binnenhof

Door Drentsche boeren

„Op het Binnenhof te 's-Gravenhage liepen Donderdagochtend twee Drentsche boeren, die borden met zich mee droegen met opschriften, bestemd waren voor de leden van de Eerste en Tweede Kamer, die om 11 uur in vergadering bijeenkwamen.

Aan den voorkant van de borden stond vermeld:

„De boer ontvangt 66 — anderen 214. Schrijvende tegenstelling. Het indexcijfer levensonderhoud voor den oorlog 100 en is thans 140. De prijzen der landbouwproducten thans 66, dus... de prijzen van andere producten 214.

Volksvertegenwoordigers.

Napoleon zijn?

„Helpt den liberalen den dijk versterken. Stemt niet op de kleine partijtjes“, staat er onder een plaat in het „Liberaal Weekblad“ en wij zien hoe Adolf Bruinsma het „Nationaal Herstel“ op zijn spa neemt en bij de kluiten modder gooit die de Vrijheidsbond over de Nationale Eenheid uitstort.

Dat „stemt niet op de kleine partijtjes“ past niet bijster in den mond van een liberaal wiens partij allengs tot de kleine partijen is gaan behooren en die van geluk mag spreken als zij met twee man in de Kamer terugkeert.

„Stemt niet op de kleine partijtjes“, wil dus zoveel zeggen als: „Stemt alsjeblijft niet op de liberalen!“

Reclame-politiek.

Wij kennen dat woord van vele besluiten genomen vooral door gemeenteraden waarvan de meerderheid een rood-zwarte is.

Een kras staaltje wordt uit Keulen gemeld. Daar is het „August Bebelgebouw“, waarin de sociaal-democratische „Rheinische Zeitung“ tot voor kort gevestigd was, geheel gebouwd met geld van de stad.

„Niet één steen van het gebouw is eigendom van de „Rheinische Zeitung“!

Riemen snijden van andermans leer — een ander woord voor dit soort „democratische politiek“!

dat er „G.P.D.“ onder staat en niet „G.P.O.E.“, dan waren wij heelemaal voor de haaien.

Laat ons echter G.P.D. niet hard vallen. Kan men men van den scribent eener eenmaal machtige partij, die straks met twee man en misschien een paardkop in de Kamer weerkkeert, eenige mildheid verwachten?

De tijden zijn zwaar, broeder, te zwaar voor u, helaas!

En onze andere vriend, „de Maasbode“ schrijft: „Is het niet kostelijk? Elke minuut treden honderdtal tot deze „nationale“ Bruinsma-beweging toe!

„We zullen eens zien, wat 26 April van deze blaaskakerij terecht brengt“.

„Wij vermoeden, dat de heeren dan scheel zullen zien van de nijld.“

Er bestaat sinds enkele weken in Amsterdam „een Moderne Winkeliersvereniging“ Dit „modern“ beteekend natuurlijk niet anders dan ouwerwetsch sociaal-democratisch, winkeliers dus, die achter een partij aanloopen die in haar vele schoone hervormingsplannen niet anders beoogt dan vernietiging van het winkelbedrijf, en zoo in het voorbijgaan, als het lukt, ook die van den Middenstand.

Arme stakkers. Doen zij niet denken aan die sukkelige Chineezers, die tot de doodstraf veroordeeld, als zij hun hoofd op het blok leggen, den beul vragen: „neemt u me niet kwalijk, maar ligt mijn hoofd wel goed?“

Stumpers en anders niet!

ADOLF BRUINSMA en A. VAN DEN HOVEN voor de microfoon

Donderdag 20 April, 's avonds van 7.15 uur tot 7.30 uur zullen onze lijstaanvoerder, ADOLF BRUINSMA en onze nummer 2, A. VAN DEN HOVEN, voor de microfoon spreken. Golfenlge 1875 M. - Huizen.

kers niets leveren aan de Zuiderzee-werken noch aan het Staatsboschbeheer.

Beide adressen dragen de onderteekening van A. van den Hoven, Voorzitter.

BEVROREN CREDIETEN OP 'T PLATTELAND

En de middenstand bevriest mee!

Wij hebben reeds medegedeeld, dat in West-Friesland de winkeliers, de handelaars, de smeden, timmerlieden en schilders, niet minder dan f 2000.000 — zegge twee miljoen gulden — van de tuinders hebben te vorderen.

Dat bedrag kunnen de tuinders niet betalen. Daardoor is de middenstand gedupeerd, die nu niet aan z'n verplichtingen kan voldoen.

Zooals 't in West-Friesland is, staat 't felte-lijk op alle dorpen; er zit geen geld meer onder de boeren en tuinders.

Dat bleek vorige week nog toen de Regeering een steunplan indiende voor de tuinbouw-bedrijven in Aalsmeer. Medegedeeld werd, dat op die bedrijven een hypotheekschuld rust van f 10.000.000 en dat de neringdoenden f 500.000 — vijf ton — hebben te vorderen van de tuinders.

En dat op een bevolking van 10.000 zielen. Spreekt men neringdoenden van andere gemeenten, dan worden overal dezelfde klaagliederen vernomen. Alles zit vast.

Toch kan dit zóó niet blijven voortgaan; er moet hulp komen, er moet raad worden geschaft.

Die hulp kan niet komen van particulieren; hier moet de Regeering ingrijpen.

Een krachtige Volksvertegenwoordiging kan in overleg met de Regeering middelen beramen om te helpen.

Daarom is 't zoo goed gezien, dat 't Nationaal Verbond P.O.R. besloten heeft bij de a.s. verkiezing uit te komen met een eigen lijst van middenstanders en plattelanners.

Onze mannen kennen den economischen nood. En met sprekende cijfers zullen zij betoogen hoe er geholpen moet worden. Daarmede zullen zij succes hebben.

't Is daarom in 't eigenbelang van de plattelanners als zij hun uiterste best doen, dat onze mannen naar de Tweede Kamer worden afgevaardigd.

Laat men de politiekers hun gang gaan, dan zullen zij door hun gebrek aan zaakkennis het platteland niet kunnen redden.

De economische verwarring, waarvan 't platteland allereerst de pijnlijke gevolgen ondervindt, eischt de hulp van zakenmensen.

Met politieke theorieën en beschouwingen voeren we niets uit, die behooren tot 't verleden. Geen gebazel, geen algemeene beschouwingen, maar zooals wij, plattelanners, dat zeggen:

de hand aan den ploeg.

Kiest onze mannen!